

Kız ve Küçük Baykuş

Çınar BİBER

Kız ve Küçük Baykuş

Çınar BİBER

Parlak güneşli bir sabah, Mia adında bir kız evinin yakınındaki geniş yeşil çayırdaki seke seke yürüyordu. Parlak sarı bir tişört, mavi kot tulum ve kırmızı spor ayakkabı giymişti. Kıvırcık koyu kahverengi saçları, koşarken iki kısa topuz halinde zıplıyordu. Sanat malzemeleriyle dolu küçük bir bez çantası taşıyor, maceraya hazır bekliyordu. Mia keşfetmeyi ve uzun otların arasında sürprizler aramayı çok sevdi.

Aniden Mia küçük, kumlu bir tümsekten gelen yumuşak bir “cık-cık” sesi duydu. Durdu ve başını yana eğdi; büyük, yuvarlak ela gözleri merakla açılmıştı. Otlar hışırdadı ve minik bir yaratık bir delikten dışarı fırladı. Kum rengi benekli tüyleri ve uzun, ince bacakları olan küçük bir baykuştı! Büyük, yuvarlak sarı gözleri ona bakıp kırıştı ve minik gagası dostça bir cıvıltıyla açıldı.

“Merhaba, küçük baykuş!” diye fısıldadı Mia dizlerinin üzerine çökerek. Yavru baykuş uzun bacaklarını kıpırdattı ve başını yana eğdi. “Ben Mia. O delikte ne yapıyorsun?” Baykuş benekli göğsünü kabarttı ve yeniden cıvıldadı. Mia deliğin yerdeki küçük bir yuvaya benzediğini fark etti. Daha önce hiç yer altında yaşayan bir baykuş görmemişti. Çilli burnu merakla kırıştı.

Küçük baykuş daha da yaklaştı; sarı gözleri parlıyordu. Bir dizi yumuşak cıklemeyle sanki “Ben kazıcı bir baykuşum,” diyordu. “Bu yuva benim evim!” Mia şaşkınlıkla nefes aldı. “Yer altında mı yaşıyorsun? Bu harika!” Baykuşun uzun bacaklarını germesini ve küçük bir dans yapmasını izledi. Benekli tüyleri esintiyle kabardı. Mia geniş, meraklı gülümsemesiyle gülümsedi.

Tam o sırada yumuşak bir ses seslendi. “Mia, canım, bizim küçük dostumuzla tanışmışsın.” Bu, yolun aşağısındaki sevimli komşu Bayan Penny’ydi. Lavanta rengi bir hırka ve yeşil bir bahçe önlüğü giymiş, ahşap bir bastona yaslanıyordu. Gümüş saçları ensesinde topuz yapılmıştı ve yuvarlak gözlükleri parlıyordu. “Bu bir kazıcı baykuş ve bu çayır onların yuvalarıyla dolu.”

Bayan Penny pürüzsüz bir kayanın üzerine oturdu ve anlattı. “Kazıcı baykuşlar evlerini yer altında, kazdıkları ya da buldukları deliklerde yaparlar. Çayır birçok hayvan için önemlidir; sadece baykuşlar için değil, tavşanlar, böcekler ve yılanlar için de.” Mia dikkatle dinledi; ela gözleri kocaman açılmıştı. “Yani yuvalar küçük evler gibi mi?” diye sordu. Bayan Penny başını salladı. “Evet ve onları korumalıyız.”

Mia çayıra baktı. Başka tümsekler ve delikler gördü ve orada yaşayan tüm canlıları hayal etti. “Ama bazen insanlar bilmez,” dedi Bayan Penny yumuşak bir sesle. “Bir yuvaya basabilir ya da onu doldurabilirler, kötü bir niyetleri olmadan.” Mia kaşlarını çattı. “Bu çok kötü olurdu! Baykuşlar evlerini kaybederdi.” Çantasına sarıldı ve derin derin düşündü.

O gece Mia küçük baykuşu ve onun yer altındaki evini düşünmekten kendini alamadı. Yuvaları ve çayıra bağlı olan birçok hayvanı düşündü. Yardım etmek istiyordu. “Buldum!” dedi kendi kendine. “Herkesin yuvaları ve onları nasıl koruyacağını öğrenmesi için bir afiş yapabilirim.” Sanat malzemelerini çıkardı ve işe koyuldu.

Mia büyük, rengârenk bir afiş çizdi. Yuvasının yanında duran, büyük sarı gözlü bir kazıcı baykuş resmetti. Kalın harflerle şöyle yazdı: “Baykuş Yuvalarını Koruyun!” ve “Çayırlar Evdir!” Orada kaç canlının yaşadığını göstermek için renkli çiçekler ve böcekler ekledi. Çantasındaki her rengi kullandı. Afiş neşeli ve anlaşılırdı. İşiyile gurur duyarak gülümsedi.

Ertesi sabah Mia afişini Bayan Penny'ye gösterdi. "Harika olmuş, canım!" dedi Bayan Penny; sıcak kahverengi gözleri gözlüklerinin ardında parıldıyordu. "Hadi bunu herkesle paylaşalım." Afişi çayırın yakınındaki topluluk panosuna astılar. Mia'nın arkadaşları ve komşuları durup baktılar. "Kazıcı baykuşlar yer altında mı yaşıyor?" diye sordu bir arkadaşı. Mia başını salladı ve anlattı.

Kısa süre sonra daha çok insan yardım etmek istedi. Mia'nın arkadaşları yuvaların yakınına yerleştirmek için küçük tabelalar yaptılar. "Lütfen adınıza dikkat edin!" ve "Çayırımızı güvende tutun!" diye yazdılar. Bayan Penny herkese bir yuvanın nasıl fark edileceğini ve ona neden dokunulmaması gerektiğini anlattı. Komşular dikkatli olacaklarına söz verdiler. Mia'nın içi sıcacık oldu. Afişi bir fark yaratıyordu.

Küçük baykuş yuvasından dışarı baktı ve telaşlı insanları izledi. Büyük sarı gözleriyle gülümsüyor gibiydi. Mia dizlerinin üzerine çöktü ve fısıldadı: “Evini koruyoruz, küçük dostum.” Baykuş dışarı atladı ve uzun bacaklarıyla mutlu bir küçük dans yaptı. Mia güldü. Çayırın artık baykuşlar ve diğer tüm hayvanlar için daha güvenli bir yer olduğunu biliyordu.

O günden sonra Mia ayıra sık sık gitti. O ve küçük baykuş iyi arkadaş oldular. Bazen sessizce oturup baykuşun benekli kanatlarını girmesini izlerdi. Bazen de yuvaların ve hayvanların resimlerini çizerdi. Her zaman saygılı bir mesafede durmayı hatırlardı. Baykuş cıvılda ve başını yana eğdi, sanki merhaba diyordu.

Bayan Penny sık sık Mia'nın ziyaretlerine katılırdı. "Hepimize önemli bir şey öğrettin," dedi bir öğleden sonra. "Çayırlar birçok canlıya ev sağlar ve onlara sahip çıkmak bize düşer." Mia panoda hâlâ parlayan afişine baktı ve çilli gülümsemesiyle gülümsedi. Küçük fikrinin büyüüp büyük bir şeye dönüşmesinden gurur duydu.

Çayır mutlu ve güvenli bir yer olarak kaldı. Kazıcı baykuşlar ailelerini yer altındaki yuvalarda büyüttü ve diğer hayvanlar huzur içinde yaşadı. İnsanlar dikkatli yürüdü ve evlere saygı gösterdi. Mia, bir çocuğun bile nezaket ve kararlılıkla bir fark yaratabileceğini biliyordu. Çantasına sarıldı ve gün batımının otları altın rengine boyamasını izledi.

Ve eğer o çayırı bir gün ziyaret ederseniz, kıvrıkcık topuzlu bir kız ve büyük sarı gözlü küçük bir baykuş görebilirsiniz. Orada, yan yana, yuvaları gözetleyerek dururlar. Mia her evin özel olduğunu öğrendi; ister yer üstünde olsun ister yer altında. Ve her zaman hatırladı: yuvaları koru, çayırı koru ve orada yaşayan dostları koru.